

at tage et saadant Lønningsssystem, som jeg her har tilladt mig at skitsere, og altsaa henføre disse forskellige Funktionærer, eller i alt Fald de allerfleste af dem, til een Lønningsklasse, men saa ganske vist give nogle af dem, f. Eks. Overportører, Baneformænd, Telegrafformænd og Lokomotivfyrbødere, og saa fremdeles, et vist Tillæg, paa 200 Kr. aarlig f. Eks., som skulde være pensionsgivende, men i øvrigt fastholde, at de vare i een Lønningsklasse, saaledes altsaa, at naar en Mand fra Portør rykkede op til at blive Konduktør, bevarede han derved sin Anciennetet. Derved vilde man vel ikke have klaret ganske de Forbedringer, man kunde anse for ønskelige for dem, der nu ere i 12te og 13de Lønningsklasse, vel at mærke, naar det skulde gælde en længere Aar-række, men saadanne Forbedringer kunde da ske ved at forandre Kørepengene for Pakmestre, Fyrbødere, Konduktører og saa fremdeles.

Denne Vej forekommer det mig, det havde været naturligt at gaa, og det vilde vel neppe have krævet noget særlig stort Arbejde at forelægge Sagen i en saadan Skikkelse, og med de fornødne Oplysninger. Jeg har naturligvis ikke kunnet med tilstrækkelig Paalidelighed anstille Undersøgelser om, hvad et System af denne Art vilde koste, men saa vidt jeg har kunnet regne ud af de Data, jeg har kunnet faa Adgang til, vilde det i alt Fald for Portørklassen medføre en Merudgift for Staten af henimod 300,000 Kr., altsaa det Beløb, det drejer sig om i Ændringsforslag Nr. 9, og jeg gad vist, om hele Ordningen, anvendt i den Udstrækning, jeg nylig omtalte, vilde medføre en synderlig større Udgift end $\frac{1}{2}$ Million. Men dette er altsaa nu ikke sket. Den højtærede Minister har ikke nu fremsat Ændringsforslag til Lønningsloven af 1903 paa dette Grundlag, men har, som vi alle vide, overdraget til en lille Komité af Embedsmænd at udarbejde et saadant Forslag. Og man kan jo paa ingen Maade laste den højtærede Minister for dette, fordi han nemlig der ønsker at slaa to Fluor med et Smæk. Da der jo i de forskellige Etater er nogen Jalousi — den Etat har det og det, som den anden ikke har, og saa fremdeles — har den højtærede Minister nu søgt at give Lønningslovforandringen en saadan Skikkelse, at de forskellige Etater blive stilledes nogenlunde ens, en i og for sig prisværdig Bestræbelse, forekommer det mig, hvis det i det hele taget kan lykkes. Det forekommer mig ganske vist at være

et næsten uoverkommeligt Arbejde, fordi Virksomhederne ere ret forskelligartede, men det sidde jo nu de mest kompetente og overveje, og man maa da haabe, at der kommer noget ud deraf, saaledes at ogsaa dette Ministerens særlige Formaal kan naas.

Men jeg tror, at naar man kaster sit Blik paa de Oplysninger, jeg før gav, Oplysninger, som ogsaa foreligge fra anden Side, maa man erkende, at det er i allerhøjeste Grad ønskeligt, at der meget hurtigt kunde komme en Forbedring. Nu er det jo saaledes, at man ikke kan vente Resultatet af den nedsatte Kommissions Arbejde fremsat i et Lovforslag før til Efteraaret, og et saadant Lovforslag vil altsaa ikke kunne blive til Lov før i April næste Aar. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til velvillig Overvejelse, at man, da det jo er givet, at hverken Lønningstillæg eller Huslejetillæg bliver vedtaget i Aar, og man altsaa tidligst kan vente en Lov gennemført i næste Rigsdagssamling, blev enig om, at der skulde gives denne Lønningslov i alt Fald et halvt Aars tilbagevirkende Kraft, saaledes at den, skønt den maaske først bliver vedtagen henimod 1. April næste Aar, traadte i Kraft allerede fra 1. Oktober dette Aar. Det skulde glæde mig, om denne Tanke maatte finde Tilslutning hos Ministeren, i alt Fald ikke blive afvist, og min Stilling til det foreliggende Ændringsforslag under Nr. 9 vil bero paa, hvorledes den maatte blive modtagen.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Ogsaa jeg vilde gerne gøre nogle Bemærkninger om det af et Mindretal stillede Ændringsforslag om en Bevilling til Husleje og Opholdstillæg til Funktionærer, ansatte i 12te, 13de og 14de Lønningsklasse. Under Valgkampen blev der fra Regeringspartiets Side, men særlig fra Højres, og for Resten ogsaa fra det forhandlende Venstres Side, gjort gældende, at naar man i Fjor ved Finanslovens 2den og 3die Behandling stemte imod Huslejetillægget, var det egentlig kun et Aar, Funktionærerne skulde vente, næste Aar kunde de gøre Regning paa det. Hvis nu disse Funktionærer kunde leve af kønne Ord, var der ingen Tvivl om, at de vilde være yderst velstillede. Det var jo en stor Velvillie, der lyste ud af den højtærede Ministers Udtalelser ved Finanslovens 1ste Behandling, det var særligt de lavt lønede Funktionærer, han interesserede sig for, og de Udtalelser, som vi nu hørte fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valg-